

**Newyorški guverner se bo-
ri, da dobi država kon-
trolo prodaje piva**

Albany, New York, 30. marca. Guverner države New York, Herbert H. Lehman, se mora boriti za državno kontrolo prodaje piva. Guverner je prišel včeraj pred državno zbornico osebno in obdoli razne privatne interese, ki skušajo dobiti kontrolo nad prodajo piva, da bodo izrabljali prodajo piva v svoje lastne svrhe. Guverner je izjavil, da bo nova postava, ako bo prirojena tako, kot jo namerava, narediti državna postavodaja, zatočišče sleparjev in raketirjev, in država pri tem ne bo imela nobene prave kontrole. Guverner Lehman zahteva, da ima prvo besedo nad pivovarjami in nad točilnicami piva državna komisija, dočim zahtevajo republikanci v državni zbornici, katerim se je pridružilo tudi nekaj demokratov, da vsak okraj v državi ustanovi svojo lastno komisijo za kontrolo pijače. Guverner trdi, da če bo vsak okraj za sebe kontroliral pijačo, da se bo vrnil stari izkoriščevalni in politični sistem kontrole pijače. V takem sistemu imajo prvo besedo politiki, ki prodajajo svojim pristašcem licence, in pri tem je vključena neznosna korupcija. Guverner zahteva, da se ustanovi samo ena komisija za licence za vso državo, ki naj bi bila nad strankami. Politični državni poslanci in senatorji nasprotujejo temu predlogu.

Starostna pokojnina

Columbus, Ohio, 30. marca. Danes bo senatna zbornica državne postavodaje razpravljala o starostni pokojnini. Tozadevni predlog je bil že sprejet v poslanski zbornici. Senatna zbornica bo zvišala starost, ob kateri naj se deli pokojnina od 65 na 70 let, in tudi znižala pokojnino od \$50 na \$40 na mesec. Obenem se daje posameznim okrajem pravica, da lahko še nadalje vzdržujejo domove za stare ljudi, ako nečejo prispevati za starostno pokojnino.

Vest iz domovine

Mr. Louis Rijavec, 15007 Lake Shore Blvd., nam poroča, da je dobil iz domovine žalostno vest, da mu je v Ternovem pri Gorici umrl ljubljeni oče, Franc Rijavec, v visoki in čestitljivi starosti 88 let. V Clevelandu zapušča ranjki sinove Andrej, Peter in Alojzij, v starem kraju pa sina Alojzija in Franca in štiri hčere, Katarino, Terezijo, Marijo in Felicijo, nadalje pa tudi mnogo vnukov in pravnukov. Istotam je umrl sin hčere ranjkega Felicije, sin Fride Rijavec, star 26 let, ki zapušča soprogo, mater, starega očeta, sestro in brata in mnogo sorodnikov. Bodí obema lahka domača gruda!

Med krojači

Ako se bodo cene za krojaške izdelke, za čiščenje in likanje oblek tako zniževale kot dosedaj, ne bo kmalu nobenega unijskega krojača in krojaškega delavca več v Clevelandu. Absolutno moč zadobijo raketirji. Krojaška unija je imela sinoči tozadevno zelo važno posvetovanje. V Clevelandu je stotine krojačev danes, ki radi raketirjev v tem Poslu ne morejo več shajati.

Agenti suspendirani

Zvezni prohibicijski urad v Washingtonu naznanja, da je suspendiral od nadaljnjih službe 72 prohibicijskih agentov.

**V Clevelandu se nahaja
3990 moških in 935 žensk,
ki nimajo domovja**

Cleveland. — Preteklo sredo je bilo gotovo štetje onih ljudi v Clevelandu, ki so brez vsakega doma, brez vsake strehe. Štetje je dognalo, da je v Clevelandu 3,996 moških, ki ne stanujejo nikjer, niti v takozvanem "Hooverville," pač pa mora mesto skrbeti za njih streho, in poleg teh moških je tudi 935 žensk, ki so brez vsake strehe. Izmed moških brez pravega stanovanja je 163 dečkov, ki niso še stari 21 let, in med ženskami jih je 35, ki niso še dopolnile 21. leta. Med moškimi jih je 1,300, ki niso še stari 45 let. Enako štetje kot v Clevelandu se je vršilo po vseh večjih in manjših mestih Zedinjenih držav, ki naj dožene obseg depresije v Zedinjenih državah.

Regrat!

Pred nekaj dnevi se je urednik našega lista mudil v Washingtonu, glavnem mestu Amerike, in tekom kosila v nekem hotelu v Washingtonu je urednik vprašal hotelirja, če lahko dobi "regrat." Gospod hotelir seveda ni razumel, kaj misli urednik z "regratom," in ko mu je urednik pojasnil, da je to izvršno pomladansko odvajalno sredstvo, je hotelir izjavil, da je demokrat in ne potrebuje umetnih sredstev za odvajanje kot jih potrebujejo danes — republikanci. Ampak mi, ki smo Slovenci, ga potrebujemo v tem dnevi in v obilici, in to je dobro vedel naš John Mramor, naš slikar in papirar, pa Frank Suhadolnik (pa ne naš slavn prodajalec čevljev) in najbrž tudi Louis Špehek. Šli so in nabrali regrat, katerega so lastnoročno prinesli v uredništvo včeraj, in sicer tak regrat, da bi ga ne privoščili republikancem, ker je še za demokrate predober. Prav lepa hvala Frank, John in Louis! Tako-le enkrat, ko bo narava dobro prebujena, se bomo že videli kje na farmah, ko regrat ne bo več rastel, pač pa kaj drugega!

Iz domovine

Mr. Louis Koželj, 721 E. 155th St., je dobil iz domovine žalostno vest, da mu je 14. marca umrl ljubljeni oče France Koželj, v vasi Velike Vrhe, fara Krka pri Stični. Ranjki je doživel starost 75 let. V domovini zapušča soprogo, dva sina in dve hčeri, v Clevelandu pa sina Alojzija. V soboto, 1. aprila, se bo brala sv. maša za pokojnim, ob 8:30 zjutraj v slovenski cerkvi na Holmes Ave., in so sorodniki in prijatelji ranjkega prijazno vabljeni.

Sodniki in župan

Župan Miller je predlagal, da se tudi sodnikom zniža plača za 30 procentov. Toda sodniki se temu zelo zoperstavljajo. Izjavili so, da bi bili zadovoljni zvezi 20 odstotno znižanje, toda da bi se njih plače znižale za 30 odstotkov — to je nemogoče, pravijo sodniki. Sodniki so vzeli doslej le 10 odstotno znižanje plač.

V bolnico

Mrs. J. Rutar, 6303 Carl Ave., je dobila vest iz Barbertaina, O., da se je njena sorodnica Margareta Grbec podala v sredo v Glenville bolnico v Clevelandu, kjer se je morala podvreči operaciji. Želimo ji, da bi kmalu okrevala in se zopet vrnila zdrava med svojo družino.

**Zanimive vesti iz življenja
naših ljudi po ameri-
ških naselbinah**

Jugoslovanski dan na svetovni razstavi v Chicagi bo dne 2. julija. Nastopili bodo na ta dan pevski, atletski, športni in drugi klubi, in sicer Slovenci, Srbi in Hrvati. Tozadevni program se bo razpošiljal po radio ne samo po Ameriki, pač pa bo oddan tudi v Jugoslavijo. Podrobnosti tega programa bomo pri našli v našem časopisu.

V Willock, Penna., je umrl rojak Bernard Tomše, star 64 let. Rojak je bil precej priljubljen med svojci, čemur je pričala tudi številna udeležba pri pogrebu.

Igro "Čarlijeva teta" vprizoro Slovinci v Brooklynu, N. Y. Igrovodja je Mr. Anton Šubelj, znameniti operni pevec, ki se zadnje čase poštvrtovalno udeležuje na dramskem in kulturnem polju med Slovenci v New Yorku in Brooklynu, poleg tega, da nastopa z največjim uspehom med Amerikanci, katerim prinaša sijajno lepoto naše slovenske domače pesmice. Omenjena igra se vrši 2. aprila v Slovenskem Domu v Brooklynu, N. Y. Istotam bo društvo Domovina priredilo v nedeljo, 26. aprila igro "Krojaček-junaček," katero tudi režira Mr. Anton Šubelj.

Polagoma prihaja

Washington, 30. marca. Senatna zbornica se je danes pričela pečati s predlogom, da se dovoli zdravnikom, da predpišejo poljubno količino žganja "v slučaju bolezni." Dosedaj so smeli zdravniki predpisati za gotove bolezni samo en pint žganja na vsakih deset dni, glasom nove postave pa bo zdravniku dovoljeno predpisati vsako količino žganja. Smatra se, da je to prvi korak, da bo kongres polagoma dovolil tudi splošno prodajo žganja in druge opojne pijače.

19 jaje — 19 centov

Da, kaj takega pa še ne! Naša slovenska špeh grocerija, katero vodijo marljivi mladi bratje na 1100 E. 63rd St. vam prodajo danes in jutri — čujte! — 19 jajec za 19 centov! Kaj takega še nismo imeli v naselbinah. In jajca so čisto sveža, poleg tega pa dobite tudi drugo dobro in sveže blago v isti trgovini. Berite oglasi!

Srnjakova glava

Mr. Gornik je poslal iz Minesote Tankotomim na 6024 St. Clair Ave. lešno srnjakovo glavo, katero lahko vsak vidi v izložbenem oknu. Mr. Gornik je bil novembra meseca tukaj na obisku in je kot moder tast obljubil poslati nekaj za spomin.

Direktor Tangeman

Direktor državnih bank v državi Ohio je Theodore H. Tangeman, resoluten, značajan mož, prihajajoč iz priproste družine. Njegovo poslovanje kot direktor bank v teh kritičnih časih ga je dvignilo tako visoko, da se govori o njem že kot o bodočem guvernerju države Ohio. Tangeman je demokrat.

Tretja obletnica

V soboto, 1. aprila, ob 9. uri zjutraj, se bo brala sv. maša za pokojnega Johna Levstika, ob priliki tretje obletnice njegove smrti. Prijatelji in sorodniki so vabljeni! * \$113,000,000 je dovolil francoski parlament za vojno morarico v letu 1933.

**Kako se bo v Clevelandu
točilo dobro pivo in kdo
bo dobil dovoljenje?**

Zaenkrat je gotovo, da bo država Ohio dobila dobro pivo 7. aprila. Kako dolgo bo to pivo postavno v državi Ohio, danes ne more nihče vedeti. Suhači nam bodo v kratkem tozadevno pokvarili vse veselje, in sicer ravno ob času, ko nastane toplejše vreme in bo največja zahteva po pivu. Medtem se pa poroča, da bo Cleveland praznovanje povratek pive ob polnoči med 6. in 7. aprilom. Ravno ob polnoči stopi tozadevna postava v veljavo, in, o boy, ali bodo nekateri praznovatli! Kar je parnikov v Clevelandu, lokomotiv in tovarniških piščalk, poleg tega pa avtomobilskih rogov, vse bo tulilo, hreščalo in kričalo. (Če bi tovarne piščalke tulile za klic na delo, bi marsikdo še raje videl. Op. ured.) Vseeno se pa pripravljajo nočni klubi, dnevni klubi, zabavišča, restavrantji, hoteli in drugi, ki bodo dobili dovoljenje za točenje penec se zlate pijače, da postrežejo takoj ob polnoči vsem svojim gostom.

Mestna vlada je že izjavila, da ne bo preprečila nikomur na dan 7. aprila, da ne bi praznoval povratek pive. Pa tudi marsikak pelin in osat je vmes pri tem praznovanju, kot se izjavlja zvezni pravdnik v Clevelandu. Je rekel McMahon, ki je zvezni pravdnik v Clevelandu: "Zvezna vlada bo gledala potom svojih prohibicijskih agentov, da ljudje ne bodo preveč veselili. Ozirali se ne bomo na one prostore, ki so dobili licenco, da točijo — pivo. Toda če bodo poleg pive točili še kaj drugega, tedaj bo nastopil zvezni prohibicijski urad."

V splošnem so oblasti mnenja, da bo v začetku takoj mnogo ljudi zlorabilo dovoljenje za postavno pivo. Nekateri bodo pijani, drugi bodo nepostavno prodajali. Prohibicijski agenti bodo še vedno na delu, dasi ne tako množičevilni kot dosedaj.

Poroča se pa iz Columbusa, da bo država v bodoče bolj strogo pazila, kdo prodaja žganje ali drugo pijačo razven pive. Dosedaj so državne in mestne oblasti deloma mižale k kršitvi postav, zaneprej pa bo vlada gledala, da se prohibicijska točka, v kolikor je še v veljavi, strogo spoštuje. Tozadevno bomo slišali še več tekom prihodnjega tedna.

**Aretiran, ker je hotel
umoriti Mussolinija**

Rim, 29. marca. Policija v tem mestu je prišla nekega moškega, ki je baje priznal, da je nameraval umoriti Mussolinija. Mož je bil aretiran, ko se je sprehajal pred palačo, kjer biva Mussolini. Pri njem so našli revolver. Aretaciji se ni prav nič upiral in je drage volje priznal, da je hotel umoriti Mussolinija.

Skupno obhajilo

Člani dr. sv. Cirila in Metoda št. 191 K.S.K.J. imajo v nedeljo, 2. aprila, ob 7. uri zjutraj v cerkvi sv. Kristine na Bliss Rd. skupno sv. obhajilo.

Okusne šunke

Če želite dobiti v resnici okusno šunko in to po ceni, ki je nižja kot kje drugje, zgledite se pri Frank Škulj, 6313 St. Clair Ave. In prav zadovoljni boste!

Mr. McFarland umrl

Dr. Charles McFarland, bivši zdravnik-vodja mestne bolnice, je včeraj umrl.

**Hrvatska Bratska Zajed-
nica je razpisala izredne
asesmente na člane**

Pittsburgh, Pa. — Glavni odbor Hrvatske Bratske Zajednice, h kateri organizaciji pripada tudi tisoče Slovencev po Zedinjenih državah, je sklenil na svoji izvrševalni seji, da se predloži članstvu na glasovanje predlog, glasom katerega se odskodnine za ponesrečanja in operacije znižajo za 50 odstotkov. Ako pa člani o tem ne bodo dovoljno glasovali, se razpiše naknadni izredni asesment po 25 centov ali 50 centov na mesec, kot je pač ta ali oni član zavarovan. Nadalje naznanja glavni odbor H. B. Zajednice, da se nahaja primanjkljaj v bolniškem skladu v svoti \$114,455.00. To je sklad za \$2.00 dnevne bolniške podpore. Glavni odbor naznanja, da vsak član, ki se želi biti zavarovan za \$2.00 dnevne bolniške podpore, mora plačati v aprilu mesecu \$35.00 izrednega asesmenta. Računa se, da je zavarovanih nekako 5,000 članov H. B. Zajednice po \$2.00 dnevne bolniške podpore. Ako plača sleherni \$35.00 izrednega asesmenta, bi to zneslo \$175,000 v blagajno, toda dvomi se, da bi člani vplačali po \$35.00 izrednega asesmenta, v teh časih, iz česar sledi, da se bo dotični bolniški razred najbrž opustil.

Mrs. Judd mora umreti

Phoenix, Arizona, 30. marca. Winnie Ruth Judd mora umreti na vislicah 21. aprila. To je ona ženska, ki je bila spoznana krivim, da je umorila dve svoji prijateljici, razkosala njuna trupla in poslala te kose po železnici v kovčku v San Francisco. Pomiloščevalni odbor ji je pred kratkim dovolil novo obravnavo, toda tudi pri tej obnavni ni mogla dokazati svoje nedolžnosti. Na vislice bi morala iti na veliki petek, toda guverner je dan smrti preložil na 21. aprila, ker ni želel, da bi bila usmrčena baš na veliki petek.

Ne mara Italijanov

Rojak Louis Oswald, 17205 Grovewood Ave., slovenski trgovec, prodaja danes in jutri špageti in makarone kar 5 funtov za 23 centov. To je izredno nizka cena, po kateri nudi to sicer dobro blago. Sicer Mr. Oswald ni nič kaj prijatelj Italijanov, toda makaroni, ki jih on prodaja, so prava slast. Priporočamo rojakom!

Saj ne bo tako!

Mnogi rojaki se menijo v Clevelandu, kako ga bodo "zopet zehatli" v saloonih. Resnica je, da vlada ne bo dopustila nobenih saloonov. Kjerkoli se bo točilo pivo, se bo moralo slednje servirati pri mizah, in to samo v restavrantih ali hotelih.

Cene gasolina

Standard Oil Co. naznanja, da bo zvišala z današnjim dnevom ceno gasolina za en cent pri galoni. Gasolin se bo prodajal po 9, 11 in 14 centov galona, in k temu je prišteti 4 cente državnega davka in en cent zveznega davka.

Orehova jedra

Če jih kje dobite ravno tako kot v starem kraju, je to prav gotovo pri A. Prijatelju, 1192 E. 61st St. Slovenske gospodinjice bodo gotovo delale potice za Velikonoč, in za prista jedra zdravnik-vodja mestne bolnice, je včeraj umrl.

**Bomba vržena v hišo boje-
vitega katoliškega duhov-
na Father Coughlina**

Detroit, Michigan, 30. marca. Nepoznan zločinec je danes zjutraj ob 3. uri zagnal bombo v klet stanovanja Rev. Father Charles E. Coughlina, znanega bojovitega katoliškega duhovna, ki vsako nedeljo napada in kritizira kapitaliste potom radio postaje. Bomba ni naredila mnogo škode. Razletela se je direktno pod spalnico Father Coughlina. Nekaj šip je bilo pobitih, in nekaj prezerviranega sadja v kantah poškodovanega. Father Coughlin je znan milijonom Amerikancem, ki poslušajo vsako nedeljo njegove pridige potom radia. Father Coughlin je silen nasprotnik kapitala, ki v svojih govorih neprestano povdarja, da se svet preveč zanima za politiko in za denar, pri tem je pa pozabil na svojega stvarnika — Boga. Zlasti zadnje nedelje je Father Coughlin silno udrihal po mogočnih bankirjih v Detroitu, in policija je mnenja, da je bombni napad posledica njegovega radio napada na bankirje.

Prvi "Style Show"

Ko je bilo zadnje nedeljo naznanjeno tekom slovenskega radio programa, da bo Grdina Shoppe, 6111 St. Clair Ave., priredila v sredo, 5. aprila v veliki Grdinovi dvorani prvi slovenski "style show" ali kazanje najnovejše mode v ženskih oblekah, se je že preteklo sredo večer oglašilo lepo število naših žensk in deklet v Grdinovi dvorani, misleč, da je razstava otvorjena. V resnici se pa ta izredna in edina razstava te vrste vrši v sredo, 5. aprila, v Grdinovi dvorani. Zanimanje med našimi ženskami in dekleti je seveda obilno. Tuje trgovine privabljajo vsako leto tudi naše žene in dekleta k svoji itni na veliki petek, toda guverner je dan smrti preložil na 21. aprila, ker ni želel, da bi bila usmrčena baš na veliki petek.

Po vsej Ameriki

Križmanova mesnica, 6220 St. Clair Ave. ni znana samo v Clevelandu, da ima najfinejše šunke, klobase in plečeta, pač pa pošilja svoje izvršno blago po vsej Ameriki. Le preberite današnji oglas, in cene so tako nizke, da boste lahko naročili. Rojakom po Ameriki kot v Clevelandu toplo priporočamo to slovensko podjetje.

Preiskava tatvine

Preiskava, ki naj dožene, kdo je ukradel \$500,000 iz davčne blagajne pred par leti, je v polnem teku. John J. Prince, naš pomožni državni prosekutor, vodi preiskavo.

Tetica štoklja

Pri Mr. in Mrs. Šraj se je oglašila tetica štoklja in je pustila družini krepkega sinčka. Mati in sinko sta zdrava. Družina stanuje na 952 Wheelock Rd. Iskrene čestitke!

Bolniška podpora

Tajnik društva sv. Vida št. 25 K. S. K. J. poroča, da je prejel čke za bolniško podporo. Člani in članice so prošeni, da jih pridejo iskat.

Izvrstne šunke

Za dobro in okusno domačo šunko poskusite enkrat pri Fr. Veselu, 791 E. 185th St. Ne bo vam žal. * Dijaki Columbia univerze v New Yorku zahtevajo spoznati Mooneya krivim obtožbe.

**Suhači v državi Ohio bodo
prihodnji mesec šli na
sodnijo glede piva**

Columbus, Ohio, 30. marca. Da dobi tudi država Ohio postavno pivo 7. aprila, je sedaj gotovo, toda toliko časa bo to postavno pivo dovoljeno, je pa drugo vprašanje. Obe zbornici državne postavodaje sta z več kot dvetretinsko večino sprejeli predlog, da se dovoli dobro pivo. S tem je postavodaja povzročila, da ljudem ni treba glasovati tozadevno. In suhači so pri tem popolnoma presenečeni, ker so računali, da v zbornici poslancev ne bo mogoče dobiti dvetretinske večine. Raditega morajo imeti izvanredno zborovanje, da ukredujejo nadaljnje korake. Toda shod suhaške stranke se bo vršil šele po 7. aprilu, in je torej gotovo, da bo 7. aprila dobro pivo v državi Ohio teklo in se penilo. Kaj se zgodi pozneje, je odvisno od koraka suhaške stranke v Ohio. Voditelji suhačev so sklicali splošno zborovanje na dan 20. aprila v Columbusu, in bodo tedaj sklenili, da se obrnejo na sodnijo, ki naj prepreči pivo. Značilno je, da je sedem izrazitih suhačev v državni zbornici glasovalo za dovolitev pive. Izjavili so, da so zgubili vsako moč in veljavo med narodom in je torej najbolje za nje, da se pridružijo večini.

Slovenski radio program

Johnnie Gribbons (Grebenc) bo igral s svojim izvrstnim orkestrom v nedeljo na slovenskem radio programu. Pravi, da bo zaigral sledeče polke in valčke: "Tički po zraku lete," "Grebencova polka," "Baruška polka," "Sirotek," valček, "Domači valček." Lepe pesmice bo pa zapela mlada Anica Cirmski, in sicer sledeče: "Vetrček," "Luna sije," "Cigani" in "Moj očka so mi rekli." Poslušajte nedeljski radio program, ki se bo oddajal od 3:30 do 4. ure popoldne potom radio postaje WJAY v Clevelandu.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt leta \$1.75.
Za Evropo, celo leto \$8.00; pol leta \$4.00; za četrt leta \$2.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEO and LOUIS J. PIRO, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 75, Fri., Mar. 31st, 1933

Kredit ali gotov denar?

Ko so prihajali pred 40. leti v Cleveland ali pa v druge slovenske naselbine po Ameriki prvi naši naseljenci, in sicer v ogromni večini samci ali pa možje, ki so pustili svoje žene v stari domovini, so se priselili k svojim prijateljem ali znancom, kjer so se naselili in bili "na bordu."

Gospodar je računal gotovo svoto na mesec za vsakega "borderja," in gospodar je dobival življenske potrebščine od mesarjev in groceristov na "knjižice." Ko je pretekel mesec, so morali "borderji" plačati svoje račune, gospodar pa je šel k mesarju in groceristu in je tam koncem meseca poravnal svoj račun. In v čast naših prvih naseljencev v naselbini je treba poudarjati, da so bili poštenjaki in so tudi pošteno plačevali svoje račune pri svojih trgovcih.

Kreditni sistem pri naših slovenskih trgovcih, kar se tiče groceristov in mesarjev, se je dobro obnesel, dokler so imeli groceristi in mesarji stalne odjemalce, pa tudi poštene plačnike. "Borderji" so plačali gospodarju, gospodar je pa plačal trgovcu. Povemo lahko tudi, da so "borderji" pošteno plačevali, gospodarji pa pošteno plačali trgovcem kredit, katerega so imeli pri svojem trgovcu tekom meseca.

Kdor se je zadolžil preko meseca, ni dobil drugi mesec kredita, razven ako je bil poznan kot absolutno zanesljiv pri trgovcu. V tem oziru so bili naši pionirski slovenski trgovci pravi dobrotniki. Dočim si moral kupiti pri tujcu vse za gotov denar, ti je domači trgovec zaupal in ti prodajal blago na upanje. Naš narod je že imel tako mehko in zaupljivo dušo, da je pričakoval tudi od svojega trgovca, da bo enako mehak in mu zaupal do skrajnosti. In do te skrajnosti je tudi šel naš slovenski trgovec, vsaj večina njih.

Ne bomo na tem mestu pisali, kako ogromnega gospodarskega in ekonomskega pomena za razvoj naselbine je bil naš slovenski trgovec. O tem se je pisalo že pre mnogokrat in to v vseh raznovrstnih časopisih. Samo v Clevelandu lahko naštejemo tekom zadnjih dvajset let nekako 1.000 programov društvenih prireditev, v obliki knjižice ali plakatov, za katere so prispevali slovenski trgovci z oglasi. Po dva, tri, pet, deset ali dvajset dolarjev. Tristotisoč dolarjev je primeroma majhna svota, katero smatramo, da so jo poklonili slovenski trgovci v dvajsetih letih v Clevelandu za društveni splošni, ne da bi računali pri tem, kaj so slovenski trgovci s svojimi oglasi pomagali slovenskim časopisom do dobrega obstanka. Skratka: narod naš je trgoval s slovenskimi trgovci, in slovenski trgovec je prinašal velike procente te trgovine nazaj svojemu narodu, svojim društvom in narodnim ustanovam.

Kar naenkrat so se razmere spremenile. Kjerkoli v širni naselbini Clevelanda, v Collinwoodu, na St. Clairju, v Newburgu, ali kjerkoli drugje, so se pojavile pred nekako desetimi leti takozvane verižne trgovine. Pod verižnimi trgovinami razumemo cel roj trgovin, ki so razširjene po celotnem mestu, ki pa imajo skupno vodstvo, in to vodstvo se nahaja v New Yorku, kjer špekulira z denarjem, iztrženim v verižnih trgovinah.

Te verižne trgovine prodajajo javnosti grocerijo in meso, sploh vse življenske in gospodarske potrebščine. In vse za gotov denar. Niti enega centa ne morete dobiti kredita v teh verižnih trgovinah. Velekapital ne pozna kredita. Plačaj v gotovini, ali pa ne kupi. Velekapital na borzi v New Yorku ne pozna usmiljenja, ne pozna kredita. Plačaj, plačaj, če imaš, če nimaš, hajdi k vragu!

In pri tem pridejo naše trgovine na pozornico! Neštetost stotisočev dolarjev so naše slovenske trgovine zgubile, ko so dajale na kredit blago. Vsak trgovec mora plačati takoj blago, ki ga nabavi za odjemalca. Velike kompanije ne dajo ničesar zastojni. Naš trgovec mora plačati takoj, a ko plača, mora prodati na — kredit. Verižna trgovina tega ne pozna. Naš trgovec mora dajati kredit, verižna trgovina zahteva gotovino. Denar, ki ga z mujo iztrži naš trgovec, ostane med našim narodom, denar, ki ga iztrži z lahkom verižno trgovino, gre magnatom v New Yorku, ki plačujejo milijon dolarjev za en prstan, ki zapuša stotisoče za svoje pse in mačke, gre velekapitalistom, ki se razporečujejo in pohajkujejo vsak mesec z drugo žensko, denar gre v špekulacije, ki povzročajo krize, da ne dobite dela, ne zaslužka. Ali je v takih razmerah prav, da nosijo naši ljudje gotov denar v verižne trgovine, dočim prihajajo k domačim trgovcem po blago na knjižice? Kdo nam je bližji? Naš domači trgovec ali pa velekapitalist, lastnik verižnih trgovin? Koristno bo za nas vse, da se pogovorimo v prihodnjih dneh še bolj natančno o tej zadevi.

D O P I S I

Cleveland, O. — Društvo Slovenskega aktivnega dela za domačo bodomiselnost Slovenke št. 2 SDZ so pravi dokaz aktivnosti, ki se je pokazala, ko se je porodila v Clevelandu naša domača organizacija Slovenska Dobrodela Zveza. Posebno značilno pa je, da so se v tej grupi organizirale ženske in dekleta, katere so že takrat s tem pritiskale pečat svoje aktivnosti.

organizacijo. Društva, kakor Zveza sama, so se razvijala, toda živahnost in posebej obsejna dobačnost tega društva, je ostalo tako močno sklenjeno s tem društvom, da se danes obdružuje svoja veselice v zadovoljstvo vseh posetnikov in posetnic, že natakrat s tem pritiskale pečat svoje aktivnosti.

majo pomislekov, kadar je treba skrbeti za procvit in dobro delo v družabnem življenju. Svoboda je predpogoj življenja, današnje življenje je pa tako polno dela in skrbi, da včasih človek odreveni že ob sami misli na to. — Toda misel je naša izhod, tukaj je! V nedeljo popoldne se bodo zbrale vse članice omenjenega društva v spodnji dvorani Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave. Vse skrbni, skušnjave, strah in taka neprijetna

golazen bo prepodena s kuhavnico. V dvorani se bo pa plesalo, igralo karte, reševalo uganke (jig-saw), poslušalo slovenski radio program itd. Vse to bo popoldne. Zvečer jo bodo pa urežali na "haj-spud," ko bodo Hojerjevi fantje prišli. Vstopnina je vredna več, ampak bo samo 25 centov, to je za popoldne in zvečer. Menda ja, bo natlačena dvorana, le pridite!

J. J., članica.

RAZNO IZ GIRARDA, O.

Predzadnjo soboto sem se podal s skupino rojakov v belo Ljubljano na zabavo, katero je priredil v počast Jožetu in Pepcam Ljubljanski klub. Prav lušno smo se imeli. Hvala za gostoljubni sprejem in postrežbo. Mr. Svetek se je prav veselo sukal med gosti, njegova soproga je bila pa jako zaposlena v spodnjih prostorih, kakor tudi teta. Mr. Svetek ml. je navzoče kot predsednik kluba lepo pozdravil in nam želel veselo zabavo do jutra, kar se je tudi zgodilo. Vse je bilo v redu, samo kar smo pogrešali je bilo to, ker stric Mr. Plevnik ni mogel biti navzoč radi svoje težke bolezni. Zato smo se pa oglasili na domu pri njem in smo bili veseli, da si je mož zopet toliko opomogel, da se lahko po malo giblje. Upamo, da se zopet kmalu zdrav in vesel povrne med svoje rojake.

Mr. Ruperta pa vprašam, kaj je imel za eno brhko kelcaro, ki mi je obljubila dve skodelici kave, pa nisem nobene dobil. Zato, France, pripelji jo v Girard in ji bomo mi postregli ž njo. Torej hvala še enkrat za prijazni večer in hvala družini Plevnik za prenočišče.

Zabava v Warren, O. je sijajno izpadla. Vse je bilo zadovoljno in veselo. Igra je bila dovršena v zadovoljstvo vseh, tudi naše deklice so se pokazale sijajno: Stella Dolčič, Virginia Rostan, Dorothy Slak in Virginia Cekuta in sinko družine Račić, kakor Vic Foder — so očarali publiko s krasnimi pesmicami, za kar so želi gromovit aplavz.

John Anžiček in councilman Cekuta sta bila častna gosta omizja spodnjih prostorov, tako da se ni Jaka zmotil, da se bo s ta veliko žlico jedlo, kar je bilo tudi res. Kuharice, članice SZS, so se fino postavile in pripravile okusno večerjo. Mrs. Vrečar iz Niles in Mrs. Vrečar iz Warren, sta se jako pridno sukali in Mrs. Ponikvar med njimi. Posebno se zahvalim Mrs. Ponikvar za krasni nagelček, ki ga še hranim doma. Ako bi Jaka navzoč, bi ga bil gotovo tudi on deležen. Hojerjevi fantje so zopet spravili vse pokonci. V resnici smo imeli krasen zabavni večer, ki nam bo ostal v spominu. Dvorana je bila polna občinstva, zato so pa Petrič, Ponikvar in Vrečar tako pokonci hodili. Niso zastojni mlajev postavljali. Mr. Jager iz Clevelanda nas je tudi posetil s zalo gospodično.

No, dekleta smo dali v Warren, zato je pa tudi sneg takoj padel, da niso mogli fantje zgraditi pot in si je tako ženin prihranil nekaj stotakov. Mr. Jesenko je bil odšel na zabavo že v četrtek in je vse pripravil, da je bilo v redu. Žena in jaz sva si oddahnili, ko imava eno hčer manj v družini. Zatorej prav lepa hvala vsem Warrenčanom za gostoljubni večer, ki se je končal ob jutranji zarji. Iskrena hvala Mrs. Selak, ki je tako lepo naučila te naše male slavčice.

Sedaj pa nekaj posebnega za Girard. V soboto po Veliki noči, to bo 22. aprila, bo angleško poslujoče društvo Trojans, S. S. P. Z. obhajalo veliko slavnost ob priliki četrte obletnice, kar je bilo društvo ustanovljeno. Pred štirimi leti se je začela naša mladina zanimati, da bi imela svoje društvo, zato smo sklenili pri starem društvu, da se jim želja izpolni. Nalogo za usta-

novitev društva smo prevzeli jaz, Frank Gantar (sedaj že pokojni) in takratni predsednik društva Sava št. 18, Louis Blažič. Šli smo na delo in ustanovili društvo, ki je danes v ponos mladini in nam. Seveda, razmere zadržujejo večji razvoj in napredek. Mladina hoče ob tej slavnosti pokazati, da je v resnici naša in da živi ter se zaveda, kaj je zanje pomen naša organizacija S. S. P. Z. Podali bodo krasen program in več govornikov bo nastopilo ta večer. Brat gl. predsednik bo navzoč pri tej proslavi, ki je bil tudi navzoč na ustanovni seji. Mr. Lombart je obljubil, da gotovo pride na to slavnost in nam bo gotovo povedal zopet kaj zanimivega. Naš župan je pa tako velik prijatelj mladine in bo med nami kot govornik ta večer. Članice mladinskega oddelka bodo podale krasno zanimivo igro v angleškem jeziku. Za ples bo pa eden najboljših orkestrov iz Clevelanda in bo prvič v naši naselbini.

Tako bo Velika noč že za na-

ZADNJA PREDSTAVA PASIJONA

Cleveland, O. — Da, zadnja, pa bilo to za več let ali pa za vedno. Da ga potem dlje časa ne bo, to je sklep Jugoslovanskega pasijonskega kluba. Če se pa še kdaj bo, je pa odvisno od dobre volje in razmer, pa finance in drugih takih stvari, katere zahteva ta drama. Že lani leto je bil sklep, da Pasijona ne uprizarj več. Ker je pa leto jubilejno leto smrti Kristusa, namreč ravno 1900 let, kar se je ta drama v resnici završila, zato se jo uprizarj letos še enkrat. To pot se posebno zanimajo za to dramo naši Jugoslovanci: Hrvatje in Srbi. Zivahno priporočajo v svojih listih ta Pasijon, Srbi kot Hrvatje. Bratje, Hrvatje so nas zadnjo nedeljo kar iznenadili v svojem radio programu, ko so tako lepo oglašali Pasijon in priporočali na udeležitev in to iz same prijaznosti. Iskrena jim hvala za to! Da, Srb kot Hrvat, sta Jugoslovana, kot je Jugoslovane Slovec. Najsi so razmere take ali take, ali smo v eni državi, ali smo razdeljeni, eno je: ena kri, en narod in takorekoč en jezik. Povsod letamo, se silimo med Irce in druge, naše Jugoslovane pa najmanj poznamo. Imejmo pa v vidiku to: Hrvat in Srb sta nam najbližja v vseh ozirih in najbolj nas razumejo in tako tudi v vseh drugih ozirih, pa če priznamo ali ne, tako je. Drug drugemu pomagajmo, tujec nam ne bo.

Pasijon, kot vse kaže, bo zelo dober uspeh v vseh ozirih. Vstopnice se živahno prodajajo in zanje se zanimajo tudi Hrvatje in Srbi. Zato, kdor si hoče ogledati, ti še enkrat to dramo, naj se pozuri. Enako tudi, kdor je še ni videl, ker potem, kot že rečeno, jo ne bo. Kateri so videli to dramo prvo leto, naj zopet pridejo, zato ker bo letos, kot je bilo lani, novo dejanje Pasijona in sicer pripojanje na križ. Tudi vstajenje bo drugače kot prvo leto, česar pa ne bomo v podrobnosti razlagali, ampak vas vabimo, da si pridete ogledati in smo uverjeni, da boste zadovoljni. Zato sežite po vstopnicah, ki se dobe v slaščičarni Mrs. Kushlan v SND, dalje v hrvatski knjigarni Mr. Nick Popp, kakor tudi v slovenski knjigarni Josip Grdina in pri igralcih Pasijona. Za Barberton jih ima Mr. Joseph Lekšan, za Lorain Mr. Louis Balant in za Newburg Mr. Jakob Resnik.

Torej pomnite: Pasijon se pri-

reda zadnjič, zakaj preveč je de-

la in stroškov za pogoste prire-

ditve. Mirno pa vztrajno se pri-

pravljajo igralci za ta zadnji

nastop in smo sigurni, da bo

predstava dobro uspeša. Torej

kateri želite videti Pasijon po-

novno, ali ga niste še videli: pri-

dite! Vstopnina je kar mogoče

znižana, tako da je za tako veli-

ko časi so slabi, ljudje brez de-

narka, zato se je vstopnino zni-

žalo kar največ mogoče. Naj-

boljši sedeži so po \$1.00, drugi

po 75 in po 40 centov. Torej

samo da se bo pokrilo stroške,

pa nič drugega. Ljudje, ki ima-

jo dobro voljo in ki si morejo

pritrgeti teh par centov, naj pri-

dejo. Ako bodo šle vstopnice do

koneca tako hitro izpod rok, bo

do vse razprodane. Zato: požu-

rite se!

Režiser.

SIJAJNO IZPADLA IGRA V WARREN, O.

Čeravno je bilo slabo vreme

preteklo soboto, se ga niso Gi-

rardčani prav nič ustrašili. Re-

kli so: V Warren jo dajmo! Se-

boj so prinesli zelo lepo igro: V

Ljubljano jo dajmo. Igralci so

lepo in spretno igrali. Nobena

igra nima pomena, ako igralci

dobro ne izpeljejo svojih vlog.

Kar se pa rojaki iz Girarda na-

menijo, se potrudijo, da tudi do-

vrše. Vsi igralci so bili izvrstni.

Vloga očeta je igral Mr. Dolčič,

ki se je izkazal, da je zelo strog

gospodar in

mi, posta ne bo več, pivo bo že na razpolago, tako bo društvo Trojans v resnici lahko postreglo z vsem, kar potrebujemo. Zato ne pozabite na našo mladino 22. aprila zvečer v SND. In kot ustanovitelj in član društva vabim vse naše prijatelje iz Girarda, kakor tudi iz drugih naselbin, iz Clevelanda in bele Ljubljane, da ne pozabite na našo ta večer.

Predno končam, moram sporočiti naši javnosti nekaj o našem pevskem umetniku g. Anton Šublju. Danes sem prejel njegovo pismo in sem bil presenečen, ko sem videl program, katerega je podal na poziv soproge predsednika Zed. držav, Mrs. Roosevelt v Albany, N. Y. Piše, da je dosegel sijajen uspeh in je moral poleg programa dodati še več drugih pesmi. Poleg pisma mi pošilja še krasno sliko mladinskega zbora iz New Yorka, katerega poučuje naš umetnik Tone in je ta zbor dosegel že velike zasluge za našo pesem. Prihodnji mesec bo ta mladinski zbor priredil zopet igro s petjem in to samo v slovenščini. Tu je zopet dokaz, da je dolžnost, da se zanimamo za našega umetnika, ki goji v tujini našo kulturno delo, za kar zasluži naš Tone vse priznanje, kot zvest sin slovenske matere. Ako se razmere kaj zboljšajo, se bo še povrnil med nas in nas zopet razveselil z našo narodno popevko, ki je najlepša na svetu.

Sedaj pa voščim vse naše velikonočne praznike vsem čitateljem lista in tudi našemu umetniku g. Šublju. Pozdrav!

John Dolčič.

ti še enkrat to dramo, naj se pozuri. Enako tudi, kdor je še ni videl, ker potem, kot že rečeno, jo ne bo. Kateri so videli to dramo prvo leto, naj zopet pridejo, zato ker bo letos, kot je bilo lani, novo dejanje Pasijona in sicer pripojanje na križ. Tudi vstajenje bo drugače kot prvo leto, česar pa ne bomo v podrobnosti razlagali, ampak vas vabimo, da si pridete ogledati in smo uverjeni, da boste zadovoljni. Zato sežite po vstopnicah, ki se dobe v slaščičarni Mrs. Kushlan v SND, dalje v hrvatski knjigarni Mr. Nick Popp, kakor tudi v slovenski knjigarni Josip Grdina in pri igralcih Pasijona. Za Barberton jih ima Mr. Joseph Lekšan, za Lorain Mr. Louis Balant in za Newburg Mr. Jakob Resnik.

Torej pomnite: Pasijon se prireda zadnjič, zakaj preveč je dela in stroškov za pogoste prireditve. Mirno pa vztrajno se pripravljajo igralci za ta zadnji nastop in smo sigurni, da bo predstava dobro uspeša. Torej kateri želite videti Pasijon ponovno, ali ga niste še videli: pridite! Vstopnina je kar mogoče znižana, tako da je za tako veliko časi so slabi, ljudje brez denarka, zato se je vstopnino znižalo kar največ mogoče. Najboljši sedeži so po \$1.00, drugi po 75 in po 40 centov. Torej samo da se bo pokrilo stroške, pa nič drugega. Ljudje, ki imajo dobro voljo in ki si morejo pritrgeti teh par centov, naj pridejo. Ako bodo šle vstopnice do konca tako hitro izpod rok, bo do vse razprodane. Zato: požurite se!

Režiser.

SIJAJNO IZPADLA IGRA V WARREN, O.

Čeravno je bilo slabo vreme preteklo soboto, se ga niso Girardčani prav nič ustrašili. Re-

kli so: V Warren jo dajmo! Se-

boj so prinesli zelo lepo igro: V

Ljubljano jo dajmo. Igralci so

lepo in spretno igrali. Nobena

igra nima pomena, ako igralci

dobro ne izpeljejo svojih vlog.

Kar se pa rojaki iz Girarda na-

menijo, se potrudijo, da tudi do-

vrše. Vsi igralci so bili izvrstni.

Vloga očeta je igral Mr. Dolčič,

ki se je izkazal, da je zelo strog

gospodar in

Če verjamete al' pa ne.

Na, pa sem zopet enkrat padel v lebet, dasi tako ponedolžnem, kot novorojeni bebiček. Saj pravim, kakor se obrnem,

ji želji, ne misleč, da bo pri tem kaj narobe. Kmalu je dobila tovariša, ki ji je delal kratak čas. Kako pa ne, saj brhko deklet, kot je bila ona, nima nikakih ovir, da si ga ne dobi in mladenič, katerega vlogo je igral Mr. Gabrovšek ml., tudi rad po takih gleda.

Le žal, da to ni trpelo dolgo. Kmalu je prišlo očetu na uho, kako in kaj. To je bilo pa zanj preveč in nič niso pomagale hčerkinne prošnje in ne prigrvarjenje matere: povedal je odločno, da on zahteva, da pride hči domov in tako se je tudi zgodilo.

Izmed vseh je bil hlapec Pavle, katerega vlogo je igral Mr. Rogel, edini, ki se je veselil selitve, ker je s tem dobil malo napitnino, poleg pa tudi razvedrila, ker kaj takega se ne pripeti vsak dan. Kmalu pa se je hišni oče potolažil in je opustil one grozeče kretnje, ko je zvedel, da hči lahko omoži z bogatim ženinom. A ker prisiljena stvar ni dobra, tako tudi hčerki ni bilo povolji. Blizal se je dan poroke, a v njej je še vedno tlela ljubezen do fanta, ki ga je prej rada imela. Enako se je tudi fantu stozilo po njej, pa jo je prišel obiskat. Seveda, oče ga je imel za bogatega ženina in ga je slovesno sprejel v hišo. Ker ni poznal osebo ne enega ne drugega, je bil prepričan, da je to pravi in so kar na kratko napravili svatbo, kar je dalo dela preko glave za dekle, katere vlogo je igrala Mrs. Rogel. A veselje pa je skvaril očetu hlapec, ko mu je prinesel pismo od onega ženina, o katerem je bil prepričan, da sedi poleg njega in tako je tudi spoznal, da so ga po vsem njegovem trudu nazadnje pa le ukanili.

Poleg igralcev pa je bilo veliko rojakov iz Girarda navzočih, a najbolj so se postavile mlade deklice in dečki. Kdo ne bi rad poslušal slovenskega petja tukaj rojenih otrok? Pele so zelo dobro duet: Stella Dolčič in Dorothy Selak, pesem "Vandrovček." Deklamirala je Virginia Cekuta in zapela par slovenskih in ameriških pesmi. Na klavirju je igrala Virginia Rostan, ki je tudi spremljala na klavirju pesem "Vandrovček." Pesmi je spremljala na klavirju tudi Victoria Foder. Harmoniko solo pa je igral L. Račić ml., kar je napravilo lep vtis na navzoče. Ker iz malega raste veliko, bodo mogoče ti dečki in deklice še sloveči pevci in igralci, ko dorastejo. Občinstvo je bilo zelo zadovoljno, kakor tudi mladina, ki se je veselo zabavala ob zvokih Hojerjeve trije godbe.

Med drugimi je bil zastopan tudi Cleveland in Lorain. Udeležba bi bila gotovo veliko večja, da je bilo vreme bolj ugodno. Hvala vsem, ki ste se udeležili te prireditve! Enako tudi onim, ki ste kupili vstopnice v predprodaji in se vsled slabega vremena niste mogli udeležiti. Hvala tudi uredniku tega lista za lepo reklamo. Hvala gre tudi tudi tukajšnjemu ženskemu društvu SZS za njih trud in pomoč. Veliko je pomagalo do uspeha tudi mladina, katero je izvabila Hojerjeva godba, za kar vsem skupaj hvala! Kot se čuje, bodo drugi mesec obhajali v Girardu neko slavnost. Glejmo, da se tudi njim odzovemo in tako zopet pridemo do razvedrila. O tem bodo gotovo ob času poročali. S pozdravom, Frank Ponikvar.

je nekaj narobe. Zadnjič sem se zameril svojemu najboljšemu prijatelju Jimu Šepcu, ker sem z Brusom potegnil, ki ni pustil, da bi Jim igral pri marjašu sto brez firega. Da je med nama vse amen, je rekel Jim. Jaz pa tudi nisem mogel ostati nevtrelen in pustiti, da bi se našemu ljubemu Janezu Brusu godila javna in vnebovpijoča krivica (in meni tudi ne).

Pa Jim se bo morda tje do Velike noči potolažil in me to prekinjenje diplomatskih razmer toliko ne grima, kot me druga stvar, za katero so me zapletli slučaj in pa posledice, ki jih navadno pusti za seboj ohajčan drugi dan.

Torej oni teden smo streljali z St. Clair Rifle klubom na njih strelišču. Kako, kje in zakaj in pa koliko ga je bilo, ne spada v to kategorijo in tudi to ne, da smo za zajetek pri našem tajniku Bavtzu regrat trebili in tudi jedli, za kar smo že prestali vsak svojo naloženo pokoro doma in je to naša zadeva, pa naših dragih in boljših zakonskih polovic.

Ampak ko sem potem zrinil mojo veliko glavo skozi vrata v ofico, da se javim tajpratarju na šht in v duhu štel dolge in krvave ure, ki me ta dan čakajo, ko sem bil še ves prazniški, pa zagledam na moji mizi zavojček, ki je nosil naslov: Za Jakata. Neznansko sem bil vesel, ker sem mislil, da se me je spomnila kaka dobra in usmiljena duša in mi poslala par kislih kumaric v klobaso zaviti, da si ozdravim neusmiljene posledice čajčana in odprem zavoj. Toda predstavljajte si moje srčno razočaranje, ko sem zagledal v zavojčiki mesto pričakovanih in zaželjenih kumaric — čisto navadne črne galoše. Naj vrag vzame cenjenega odposilatelja, sem si mislil in dostavil še par drugih pripomb, ki bi delale čast in slavo vsakemu policijskemu načelniku ameriške policije in zažugal galoše in cigar bakso v visoko cenjeni uredniški koš, ki takega dopisa še ni dobil v svoje žrelo do takrat. Ker nisem bil tisti dan posebno zbranih misli, nisem mogel dati čislaneu darilu več pozornosti.

To je bilo v sredo zjutraj. V soboto popoldne pa prikolne na ofico prijatelj okrajni prosekutor (take ljudi imam jaz vedno za prijatelje, za vsak slučaj), John J. Prince in robanti, da je v torek večer pozabil pri streljanju, ali pa kje drugje še čisto nove galoše.

"Aaaaaaaa?" sem se začudil. "Kaj so bile tvoje tiste copate, ki sem jih jaz oni dan vrgel v emeti?" Po dolgem pregovaranju sva se zmenila, da so bile tiste galoše prosekutorjeve, pa letiva gledat med star papir, če so še tam. Obrnila sva tiskarno narobe in poklicala na zagonor našega hišnega oskrbnika, če je on galoše domov odnesel. Ta je pa izjavil, da če so bile galoše v uredniškem košu, jih ima sedaj že pepereku v svojem varstvu. John je žalostno konstatiral, da bo moral sedaj pač druge kupiti.

No in v nedeljo smo se domcnili, da so imeli pri vsej stvari svoje prste vmes fantje od St. Clair Rifle kluba: Pirnat, Malovasič, Turšič in ne vem še kdo. Mislili so si, da so galoše moje, pa so mi jih še na teče poslali na ofico, da se ne bom prehladil. Ampak tedaj je na nastopil prosekutor, ki je rekel, da bo tožil na krvavi rihti fante od St. Clair Rifle kluba, ki so poslali galoše na napačni naslov, mene, ker sem galoše brez vsake potrebe vrgel proč in našega oskrbnika Jožeta Turka, ki ni vestno pregledal vsebino uredniškega koša in galoše prodal pepereku. Pomoči ni nobene in sedaj samo pohlevno čakamo na obravnavo. Če bi fantje od St. Clair Rifle kluba ne vifikali svojih nosov v tuje galoše, pa bi sedaj mirno spali in se jim prav godi. Samo jaz se sam sebi smilim, ki sem tak po nedolžnem notri skočil, pa ne morem ven.

DA NE POZABIMO NAŠIH VELIKIH MOŽ IN SOČUTJA S STARO DOMOVINO

Zgodovina potrjuje: mali narodi so imeli čisto težke boje za svoj življenjski obstoj, a tudi za kulturni uspeh na svoji lastni grudi. Veliki narodi so vedno pritiskali na mali narod, da se raznarodi, pritisk pa rodi odpor, kateri je utrjeval kremenitost in železno voljo do svojega materinega jezika, starih običajev ali šeg in do svoje lastne kulture.

Narodi ustajajo in padajo po svojih voditeljih, to potrjuje zgodovina Egipčanov, Grkov, Rimljanov itd. Kot poslednji so bili na vrhuncu slave Nemci, ki so zdrsnili navzdol, in v tej nesreči zanje, je bila sreča za tri četrtine slovenskega naroda, da je postal kulturno in gospodarsko osvobojen v novi državi — Jugoslaviji.

Da je slovenski narod, ki je tako majhen po številu, kljub vsem zaprekam in težkocam ohranil svoj materin jezik in svojo kulturo, gre velika zasluga dobro umerjeni in izraziti besedi naših prvih pisateljev in pesnikov, ki so s tem ustvarili narodu oporo do boljšega medsebojnega sožitja na svoji zemlji z enim domačim jezikom. Sporazumno jih bodril in hrabil v obrambi proti zunanemu sovražniku, ki jih je vedno, nadlegoval.

Po padcu Samove vlade v veliki slovenski državi v sedmem stoletju, so bili Slovani razdeljeni in vladani po ne-Slovani. In v devetem stoletju sta prišla preko slovenske zemlje prva dva velika moža — Ciril in Metod, nositelja slovanske kulture, hotela ustanoviti slovansko Cerkev kot temelj narodno-kulturnega življenja. Toda nasprotniki so uničili njuno delo in potem je zavladala preko naše zemlje globoka tema — robstvo, kot pravi naš nepozabni in priljubljeni pesnik Simon Jenko:

Kako narod za narodom gine to povest je domovine; od nikogar spoštovane, vsemu svetu nepoznane . . .

V 16. stoletju je zavladala nad našimi pokrajinami latinska Cerkev in nemška vladarska roka. Nadalje so bili turške poplave, panti itd. V teh

razburkanih časih se je pojavil prijatelj Slovencev Primož Trubar, reformator nositelj, vogeljni temelj slovenske kulture. Leta 1550 je izdal Trubar dve mali knjižici, abecednik in mali katekizem v slovenskem jeziku. Njegovo delo je polno vneme za narod.

V Ljubljani je bila ustanovljena stanovska srednja šola; njen ravnatelj je postal naš tedanji prvi vzgojitelj Adam Bohorič iz Krškega, ki je z vsemi silami podpiral Trubarjevo delovanje. Na dotični šoli je podučeval tudi Sebastijan Krelj iz Vipave, ki je postal naš drugi pisatelj. Primož Trubar je pripravil "cerkveni red" za svojo slovensko cerkev, ki pa je bilo zaradi ponovnih različnih sovražnosti in domačih bojov proti novi veri in Slovanom, vsako delo onemogočeno, uničeno in slovenske knjige sežgane. Zavladala je protireformacija.

Trubar je umrl leta 1586 na Nemškem, a seme, katerega je on vsejal v razorano njivo, je rodilo prvi kulturni sad. Po Trubarjevi smrti med valovi bojevitih narodov so Slovenci na kulturnem in prosvetnem polju utihnilli pod tujerodno silo vse do 18. stoletja. Naš prvi pesnik Valentin Vodnik je vstal izza Bohinjskih gora in se predstavil svojemu narodu in mu zaklical:

Slovenec, tvoja zemlja je zdrava, za pridne nje lega najprava; polje, vinograd, gora, morje, ruda kupčija tebe rede. . .

Naš prvi slovenski pesnik nam je s temi kriticami povedal veliko za srečen življenjski obstoj naroda. O našem Vodniku in njegovi 175. letnici nam bo predaval naš pesnik Ivan Zorman dne 31. marca, to je v petek zvečer, ob 8. uri v spodnji dvorani Slovenskega Narodnega Doma na St. Clair Ave. Predavanje bo pod avspicijo Slovenske Narodne Čitalnice in Slovenske šole SND. Kdor čuti slovensko in sploh slovansko, se mu nudi prilika, da se udeleži tega velezanimivega predavanja! Pridite!

Andrej Križmančič.

Vesti iz domovine

—Od Studenic proti Makolam je več opuščenih rudniških rogov, v katerih so svoječasno razni rudarski podjetniki zaman poskušali najti bogastvo. Rovi so že napol zasuti z zemljo in gruščem, vohodi so zarastli s trnjem in grmovjem. Ljudska domišljija je take rove obdala s skrivnostno romantiko in le redkoma se najdejo pogumneži, ki jih zavede radovednost do mesta življensko opasnega raziskovanja notranjosti skrivnostnih duplin. Tak zapuščen rov se nahaja tudi v Legi pri Makolam. Te dni se je podala skupina ljudi, da si ogledajo v notranjosti. Strahotno odkritje, ki so ga napravili v rovu, jim bo ostalo pač v trajnem spominu ter je povzročilo po celi širni okolici grozo združeno pozornost in ugrbanja. Zre pri vhodu v rov je čuden smrad po trohnohi opozarjal pogumne raziskovalce, da nekaj ne bo v redu. Pri nadaljnjem prodiranju v notranjost jim je zaprla pot sredi rova s podpornega trama viseča podolgovati vreči podobna gmeta, ki se je ob siju svetilk izkazala za oboščenca, ki je končal na vrvi gotovo že pred več meseci. Truplo je bilo že v čisto razpadajočem stanju, obleka je zginila ter odpadla v capah s telesa; vsa koža je bila pokrita z gobami in plesnobo, da se ni dalo razločevati iz daljave niti posameznih udov. O neznanecu, ki je končal življenje v skrivnostnem rovu, gre razna govorica. Najbrže je bil tujec, ki je iskal zavetja v mr-

osamelem rovu, kjer ga je poglubil obup med bednim življenjem v prostovoljno smrt.

—Otroka ubila volka. Iz Tuzle poročajo: Sestri Smilja in Ruža, prva stara 11, druga pa deset let, sta gnali iz velikega gozda Gorije domov živino. Nenadoma sta se pojavila pred njima dva volka. Večji volk je naskočil goveda, ki so začela divje bežati, volk pa za njimi. Manjši volk je skočil na Smiljo in ji zadal več ran. Tedaj je Ruža zagrabila kol in ga potisnila volku v žrelo. Volk je izpuštil Smiljo in nato sta obe sestri potiskali kol vedno bolj globoko v žrelo. Volk se je pričel daviti, nakar je mala Smilja zagrabila malo sekira in z vso močjo udarila po glavi volka, ki se je zrušil. Ruža je ostala pri volku, Smilja pa je tekla domov klicati svoje starše, ki so takoj prihiteli in pregnali drugega volka, ki je zasledoval živino.

—Suše pri Ribnici. V petek, 10. marca so položili k večnemu počitku vrliga moža-poštenjaka, Franceta Lovšina, po domače mežnarjevega očeta. Šest duhovnikov in obilna množica prijateljev in znancev ga je spremljala na njegovi zadnji poti iz domače hiše k idilni cerkvi Sv. Križa, kjer je podružnično pokopališče. Dva sinova je izščitral, ki sta si oba izbrala duhovniški poklic. Starejši gospod France je župnik na Rakitni, mlajši gospod Jože pa je pred desetimi leti našel prežgodnjo smrt kot preserški kaplan v mr-

zlih globlinah preserškega jezera.

—Od kapi zadet je nenadoma umrl 9. marca Anton Urbančič, 78-letni gostilničar na Čatežu pod Zaplazo. Bil je dober gospodar in znan po vsem Dolenjskem. V njegovi gostilni, katero je njegov agilni sin še bolj povzdignil in ki slovi zaradi dobre postrežbe, so se radi oglašali izletniki in zaplaški božjepotniki.

—V Vidmu ob Savi je po dolgem trpljenju umrl g. Anton Škerbec, dipl. podkovski mojster in hišni posestnik.

—Umrl je v 84. letu častiljive starosti dne 20. februarja Jože Fenc, posestnik v Ždinji vasi št. 32, župnijske Sv. Peter pri Novem mestu ter bil pokopan dne 22. februarja. Ranjki je bil obče znan kot dober gospodar in skrben oče. Po smrti prve žene se je priženil z Gor. Nemške vasi v Ždinjo vas na posestvo druge žene, Marije Koračin. Pokojni je bil krstni in birmanski boter 50 otrokom.

—Smrtina nesreča. Na Selih pri Kamniku se je dne 8. marca pri spravljanju lesa v gozdu nesrečilo 75 letni posestnik Miklavž Burja iz vasi Znojile št. 6. Deblo ga je pritisnilo k odsekanemu storu in v kratkem je izdihnil.

—V Kosezah pri Ljubljani je umrl g. Alojzij Zakotnik, posestnik.

—V Ljubljani je umrl Ivan Zore, uradnik znan pivovarne "Union."

—Iz zapora pobegnil k družini — in se vrnil. Iz zaporov belgrajskega sodišča je pobegnil pred dnevi 20-letni Marinko Babič. Bil je obdolžen, da je v Vrnici s svojim tovarišem ubil nekoga Spasoja Kneževića. Preiskava ni dognala točno, da bi Spasoja on ubil, vendar pa je ugotovila, da Marinko prav točno ve, kdo ga je, samo, da noče tega povedati. Bil je obsojen na 20 let ječe, vendar pa sodba še ni pravočasna. Iz zapora je pobegnil naravnost na svoj dom. Čeprav so ga orožniki že iskali, vendar se mu je posrečilo, da se je sešel s svojo mlado ženo in s svojo materjo ter da je poljubil svojega otroka. Nato se je sam vrnil v zapor, priznal svoj beg in povedal, zakaj je pobegnil.

—Tihotapke na svatovskem vozu. Na cesti med Novim Sadom in Starim Futogom sta te dni dva finančna stražnika srečala okrašen voz, ki se je peljal v smeri proti Novemu Sadu. Voz je bil okrašen na svatovski način z zastavicami, konji pa s cvetjem in s pisanimi trakovi. Finančna stražnika se je čudno zdelo to svatovsko potovanje, sedaj v času posta, tembolj pa še, ker na vozu ni bilo nobenega moškega, temveč samo tri ženske. Ukazala sta ženskam, naj se ustavijo. Mesto, da bi ubogale, je ena izvela revolver in ustrelila z njim proti stražnikoma. K sreči ga je zadela le v rokav. Finančna stražnika sta nato pregledala voz in našla na njem 250 kg tihotapskega tabaka. Na finančni stražnici so tihotapke takoj priznale, kje so kupile ta tobak. Pri raznih hišnih preiskavah v okolici so finančni stražniki zaplenili okoli 30 stotov vtihotapljenega tabaka in več sto zavojčkov cigaretnega papirja italijanskega izvora. Na ta način so prišli na sled veliki tihotapski tolpi.

—Dne 6. marca je Sava napravila v občini Suhadol pri Loki pri Zidanem mostu truplo neznanega utopljenke, ki je morala ležati vsaj dober teden v vodi. Orožništvo ni moglo ugotoviti identitete utopljenke, pač pa je domnevalo, da bo to najbrž Franciška Kučič, ki je konec meseca februarja skočila v Ljubljani v Gruberjev prekop. Tedaj so ponoči truplo še videli, kako je plavalo, niso pa ga pozneje mogli več najti ter je bilo vsa-ko iskanje zaman. Voda je truplo odplavila zelo daleč. Sorodniki pogrešanke iz Ljubljane sicer niso mogli več spoznati utopljenke po obrazu, ker ga je voda zelo nabuhnila in spacičila, pač pa

MILO URBAN:

ŽIVI BIČ

Roman

Poletje je razgrela zemlja do vročine. Trava je pognala, se razrastla in čudno — tudi v njej je bilo nekaj bolnega in skisanega kot v človeških dušah. Medlo, brez petja so poznavale kose v poljih, ki so se leno razprostirala pod solncem; vozovi, ki so jih vlačile žalostne krave, so škripali po zemlji kakor zobje jeznega moža. Sivi klanci so se vzpenjali v bregove, glasovi so poletavali skozi zrak kakor bolni ptiči, iščoč počitka. Drobne roke doraščajočih fantov so vlekle koso kakor kletev po zemlji in teknovali z ženskami, ki so se nenaravno zaganjale pri tem ne-navadnem delu. To ni bilo več mikavno, veselo delo, ampak neke vrste grozno, krčevito prizadevanje ukrasti, iztrgati čim več teje zemlji, zavarovati se pred grozečo smrtjo od gladi.

Zdelo se je, kakor da zemlja to čuti: pomračila se je, odela se z zlovesčim molkom in pognala iz sebe bolešno rumenkasto sivino. Včasih se je zdelo, kakor da se solnce ustavlja na svojem potu in začudeno pogleduje navzdol, kakor bi nečesa ne razumelo. Topli ob cesti so takrat nenadoma usihali in se potegnili, hiše so se razlezele v širjavo in zdelo se je, da vse kar naenkrat bolešno dozoreva.

Čeprav ji je stari Domin dovolj branil, je Krista spala na skednju. Mlado, nemirno telo, podžgano od čudnega poletja, jo je vlekel v novo seno, dišeče po solncu in širokih lokah. Ko je ležala v njem, se ji je zdelo, da je živa, bela kapljica velike narave, nekaj izreden sad vonjave elementa. Roke je razposajeno razprostirala in čutila, kako se po njih pretaka ugodje prekipajočega srca, kako žari iz njih preobilje življenja. Bila bi klicala in vse pritisnila v naročje, toda čutila se je zapuščeno: nihče je ni mogel razumeti, nihče ni znal in hotel živeti kakor ona; vsak jo je vlekel na neka temna, svoja pota in vsak je hotel, naj živi po njegovih pravilih.

Krista tega samoljubja ni razumela. Ni vedela, čemu si ljudje grenijo življenje.

Včasih je zlezel k nji Lanyi. Navajen spati na pernicah, se je počutil v senu na skednju kakor miš v cerkvi. Neprestano je spraševal, če ni kje kake luknje in če ne paše skoznje na pod.

Njegovi obiski se Kristi niso zdeli čudni. Saj se to dogaja na vasi od pamitveka; dekle ni dekletoliko časa, dokler nima fantov. Smejala se je njegovi boječnosti, njegovim smešno predvidnim gibom, otročjim vprašanjem in zadržanemu glasu, s katerim ji je slikal bodočnost, krasno življenje v mestu. To je smatrala že za samo po sebi umevno. Ko je videl pred seboj to krasno, nepokvarjeno, kakor iz velikega soglasja prirode porojeno življenje, je imel Lanyi občutek, kot da je prekanjen slank, ki so ga vrgli v gorsko reko. S svojimi družabnimi pravili in načeli je bil ob njej kot bolan dojenček. V vsej globini je čutil svojo podlost, umazanost moralnega močvirja, v katerem je bil vzgojen. Zato je, kakor bi hotel sam sebe prepričati, pravil Kristi:

"Ne boj se, tam te čaka sreča."

"Ali ne bom morala znati madjarski?" je prišlo Kristi nekoč na misel.

Preprosto vprašanje je odkrilo Lanyiju vso globoko njegovo laži. Pogledal jo je, toda pretkan človeček, ki razen svoje ne-sojo spoznal po obleki in po prstanu, ki ga je imela na sebi, da je nedvomno to pogrešana Franciška Kučič. Njeno truplo so pokopali v Loki.

nasitne spolnosti ni imel ničesar v misli, se je prestrašil. Da bi ga Krista ne spregledala, ne oropala vabečega užitka, ki ga ni mogel drugače doseči kakor z lažjo, se je zasmeljal.

"Česa se bojiš?" jo je miril. Krista je gledala na vso zadelo kakor na pojav prijateljstva. Lanyi je znal svoje namene spretno odeti s tem plaščem. Pa tudi ugajalo mu je, takole na skrivaj se krasti v naivno deličko dušo, ki se je odpirala pred njim kakor cvet. Kristi je bilo vse samo po sebi razumljivo. Smejala se je, delala neumnost, toda Lanyi ni videl ne njene veselja ne žalosti; videl je samo zdravo, kakor podlasica gibko dekle. Privilej se je k njej in skedenj se je kmalu spremeni v veliko gnezdo tresočih se besed, mehkih objemov in — čudno —. Tudi v tem je bilo nekaj boleznega; kakor bi vse imelo eno in isto bolno dušo.

Nekoč je Lanyo odšel odtod majhen, prihuljen, s senom v laheh. Za hlevom je pljunil, se otresel kakor pes, drugi dan pa se je ponosno napihnil pred Grunbergom.

Grunberg je poznal to ponosno stoji zmagoslavnega petelinca . . .

V raztoških čumnatah je medtem začelo primanjkovati živeža. Korenovi so že dolgo živeli samo od tega, kar je zaslužil Andrej s tem, da je tu in tam pomagal. Žetivijo se ni dalo začeti, ker še nič ni bilo zrelega, zato je vsak prenašal bedo, kakor je vedel in znal. Pretokli so dneve ob ovsemnem kruhu in ob kaši, ob obedih iz samega krompirja z zeljem ali mlekom. Mesa že davno niso videli. Vsega je primanjkovalo. Stari, seve, bi že se znali tudi stisniti pas, toda najhuje je bilo z otroci. Nenasičeni, mučeni od gladi so se vrgli na nezrelo sadje in posledice so se kmalu pokazale.

V Rastokah je izbruhnila griža.

Od začetka niso vedeli, kaj je to, ampak šele, ko jim je zdravnik povedal in so nastopili uradi. Tu je zbolel otrok, takoj nato zopet tam in število rdečih listkov na vratih se je množilo kakor gobe po dežju. Okrajni zdravnik je hodil iz hiše v hišo. Kurnjava je letal okrog z oglasom, da naj ljudje polivajo gnojščica z apnom, toda kuga se je medtem z užitkom pasla na ubogih telesih.

Ljudi je prevzemala groza.

Taki, ki jih doslej ni moglo nič spraviti iz ravnotežja, so kakor brez glave begali po vasi.

"Otrok mi je bolan," je tožila prva.

"Pri meni dva ležita," se je pritoževala druga.

"Tudi moj."

"In naš."

"Pa moj."

Te besede so zvenele, kakor kadar bije plat zvona. Jezik je udarjal ob robove ust in proizvajal še bolj strašen, bolj žalosten zvok kakor mrtva bronovina. Bil je to živ plat zvona, ki je širil živo nevihto.

(Dalje prihodnjič.)

MALI OGLASI

POSEBNOSTI ZA PETEK IN SOBOTO

Govedina za juho, ft. 9c
Sveži vampi, ft. 10c
Male suhe šunke, ft. 9c
Kokoši, od 4-6 ft. 20c
težke, ft. 20c

Velika zaloga doma soljenega in prekajenega mesa. Se prav vljudno priporočam vsem slovenskim gospodinjam.

ANTON OGRINC
6414 St. Clair Ave.

POZOR!

Za velikonočne praznike imamo že sedaj polno zalogo doma prekajenih šunk, plečet, želodcev. Ako želite prav okusno suho meso, pridite k nam in kupite!

Pošiljamo tudi po vseh krajih Amerike in sicer C. O. D. Se vljudno priporočamo za obila naročila.

Najboljše suhe klobase, ft. 15c
Suhi želodci, ft. 15c
Doma sušena plečeta, ft. 14c
Suha prata, ft. 12c
Pork shoulders, ft. 6½c
Pork butts, ft. 9c
Teletina za ajmoht, ft. 9c
Telečji steak, ft. 19c
Mehki steak, goveji, ft. 15c
Meso za juho, ft. 9c

Se prav vljudno priporočamo

MATT KRIŽMAN
6220 St. Clair Ave.
1132 E. 71st St.

POSEBNOSTI ZA PETEK IN SOBOTO

Sveža jajca, doz. 12c
Fino maslo, ft. 21c
Spageti, ft. 5c
Gold Cross mleko, kanta, 5c
P & G milo, 6 za 10c
Fin riž, 3 ft. 10c
Soap chips, 5 ft. 22c
California jedra, ft. 38c
Solatno olje, gal. 58c

Se prav vljudno priporočamo slovenskim gospodinjam.

A. PRIJATELJ
1192 E. 61st St.

Ženska išče delo
je sposobna prevzeti vse gospodinjstvo ali opravljati vsa hišna dela. Vprašajte na 6422 Varian Ave.

(76)

NAJNIŽJE CENE

Pork shoulder, ft. 6½c
Pork loins, hamburger, ft. 10c
Steak, sirloin, round, ft. 13c
Veal steak, ft. 19c
Veal chops, ft. 12c
Veal roast, ft. 12c
Moka, 25 funtov 57c

Kupite pri nas in prihranite si denar. Se priporočamo
TANKO'S MARKET
6024 St. Clair Ave.

DOMAČI ŽELODCI in DOMA POSUŠENE ŠUNKE in plečeta, najboljše kvalitete dobite pri FRANK VESEL
791 E. 185th St.
(Mar. 31. Apr. 7.)

POSEBNOSTI ZA PETEK IN SOBOTO

Kresse's Market
5335 Superior Ave.

Pork chops v kosih, ft. 10c
Sveži šuldri, 6-8 ft. 7½c
Teletina za pečenje, od stegna ali šoldra, ft. 10c
Sveža rebra, 3 ft. 25c
Jetra, srca, obisti, 3 ft. 25c
Najboljše vinarice, 2 ft. 25c
Domača mast, 2 ft. 13c
Domače suhe klobase, 2 ft. 29c
Mleto meso, goveje ali svinjsko, ft. 10c

Se vljudno priporočamo slovenskim in hrvatskim gospodinjam.

ANTON JANČIGAR

RAZPRODAJA 19 CENTOV

Le pogledite kaj lahko dobite v petek in soboto za malenkostno svoto 19c!

Funt svežega masla . . 19c
4 ft. sladkorja . . . 19c
19 čisto svežih jaje . . 19c
20 ft. krompirja . . . 19c
4 kante Pork & Beans . 19c
4 kante mleka . . . 19c
2 veliki kanti Salmon . 19c
4 kante import. sardin 19c
2 ft. dobrih fig. . . . 19c
4 kante tomato juhe . 19c

Se prav vljudno priporočamo za obila naročila. Cenejše in boljše ne dobite nikjer v mestu.

SPEH GROCERJA
1100 E. 63d St.

Zepet sem tukaj!

Doli sem šel s cenami, katere sem znižal tako, da vsak lahko kupi. Imam obleke in površnice, narejene po meri, po \$16.50. Pridite na

15607 Waterloo Rd. k JOSEPH PERME, krojač.

CENE ZA SOBOTO

Pork & Beans, 4 kante 19c
Bela moka, 5 ft. 11c
Gold Cross mleko, 4 kante 19c
Spaghetti in makaroni, 5 ft. 23c
Najboljši čisti orehi, ft. 39c
Sveža jajca, 2 doz. 25c
Narezana slanina, ft. 15c
Mleto meso, 3 ft. 25c
Čista mast, 4 ft. 23c
Pork šulder, mali, ft. 7½c
Leg of Lamb, ft. 16c
Teletina za ajmoht, 3 ft. 25c
Govedina od plečet, ft. 12c

Se prav vljudno priporočam vsem cenjenim odjemalcem.

LOUIS OSWALD
17205 Grovewood Ave.

WILLIAM HARRISON AINSWORTH:

JACK SHEPPARD

Originalni prevod za "Ameriško Domovino"

"Udari ga po glavi!" je rekel Sir Cecil, "sicer dobimo stražo na vrat!"

"Glede straže bodite brez skrbi," je rekel Rowland, "ti malo pridneži si ne upajo prikazati v tem okraju. Vse, česar se nam je bati, je to, da mu pridejo na pomoč ostali lopovi, ki žive v teh brlogih."

Wood je dobro slišal in razumel to opazko. Hotel je na vse grlo zavpiti na pomoč, toda Rowlandova pest mu je zopet stisnila vrat.

"Še en tak poizkus," je rekel Rowland, "pa ste mrtev mož! Dajte mi sem tistega otroka, pa vam obljubim s svojo častno besedo, da ste takoj svobodni mož."

"Otroka ne izročim nikomer drugemu kakor njegovi materi!" je odvrnil Wood.

"Strela! Ali si upate meni nasprotovati!" je zaklical Rowland ježno. "Dajte sem otroka, ali pa —"

Ni še izgovoril, ko so se odprla vrata in ven se je opotekla Mrs. Sheppard. Bila je še mnogo bolj bleda kot običajno.

"Vzemite otroka!" je zaklical Wood ter iztegnil proti njej roko z detotom. "Vzemite ga in bežite!"

Mrs. Sheppard je mehanično iztegnila roko. Toda preden je mogel mizar položiti dete vanje, mu je bilo iztrgano po Rowlandu.

"Ti ljudje so vsi v zvezi z njim!" je zaklical. "Toda ne čakajte name, Sir Cecil! Vstopite v hišo s svojimi ljudmi, jaz pa bom med tem odstranil to zalego!"

Nasvet je bil takoj izpolnjen. Sir Cecil je stopil s svojimi možmi v hišo, pustivši zunaj samo človeka, ki je nosil plamenico.

"Davies," je rekel Rowland, ter izročil otroka s pomembnim pogledom služabniku.

"Razumem, gospod!" je odgovoril sluga ter stopil nekoliko na stran. Nato je položil zavoj z otrokom na tla ter si prišel odvezovati ovratnico.

"Moj Bog, kaj boste pustili, da se vam zadavi otroka pred vašimi očmi, ne da bi vpili na pomoč?" je rekel Wood ter pogledal vdovo, ki je v strahu in grozi gledala ves prizor. "Ženska, kaj je z vami?"

Uboga reva je bila popolnoma zmešana, kajti drugega ni imela odgovoriti na to, kakor: "Ne morem najti ključa."

"Hudič naj vzame ključ!" je zaklel Wood. "Otroka vam hočejo umoriti, vašega otroka, vam pravim! Ali me razumete, kaj vam pravim, Joan?"

"Udarila sem se na glavo," je rekla Mrs. Sheppard ter se z obema rokama prijala za senci.

Zdaj je šle Wood zapazil tenak curek krvi, ki je polzel po vdovinem licu.

V tem trenutku je sluga Davies, ki je bil gotov s svojimi pripravami, ugasil plamenico. "Zdaj je vse končano," je vzdihnil Wood, "in morda je bolje tako. Pa kljub temu bom naredil še zadnji poizkus, da rešim ta ubogi malistvor, in če me stane to življenje."

In kolikor so mu dala pljuča, je začel vpiti: "Ljudje, ljudje, biriči so tukaj! Pomagajte! pomagajte!"

Kot v odgovor na te klice se je kmalu nato začel koncem ulice glas rogu.

"Pomagajte! Pomagajte! Biriči! Stara livarna! Stara livarna!"

"Grom in strela!" je zaklel Rowland ter besno sunil s svojim mečem proti mizarju, katerega pa v temi ni zadel. "Ali te ne bo nič prisililo k molku?"

"Pomagajte!" je zopet zavpil. "Biriči!"

"Tako, takoj!" je zavpil neki glas. "Tako bomo na vratu prokletih psov!"

Vseposvds se je zdaj začel ponavljati alarm. Kmalu se je oglasil z drugega konca ulice drugi rog, nato tretji, za njim četrti. Vsa sosesčina je bila v hipu pokonci. Vojaška posadka, poklicana pod orožje sredi noči, ne bi mogla biti bolj točna in na mestu, kakor je bila ta armada tatov, vratarjev in rufijanov, ko je šlo za to, da se obvaruje človeka iz njihove srede pred biriči in oblastmi. Na ulici so se pojavile svetilke; okna in vrata so se pričela odpirati, in kakor bi jih nekdo pričaral, so se pojavili na ulici ljudje obojega spola, oboženi z vsem mogočim orožjem, ki jim je baš prišlo pod roko, in oblečeni v obleke, katere so mogli najhitreje natekniti nase.

Ta sodrga je bila vedno pripravljena, braniti privilegije svoje ulice pred napadi svojih skupnih sovražnikov, šerifov in konstablerjev. Vedeli so namreč, da jim je samo na ta način mogoče, vzdržati nedotakljivost njihovega pribežališča. V staro livarno se je lahko zatekel vsak, kdorkoli je hotel in ki je bil potreben pomoči, toda ven ni mogel neopažen in ne da bi prej pokazal pisano dovoljenje Mojstra.

Mr. Wood med tem tudi ni stal tam prekritih rok. Ne prestano kriče, kar so mu dala pljuča, se je otepal Rowlanda, ki je pritiskal nanj, in posrečilo se mu je celo, da se je pritrnil k služabniku Daviesu, katerega je tako silno udaril po glavi, da se je lopov zgrudil na tla. Preden si je opomogel od udarca, se je pošteno Wood zopet polastil otroka, kateremu je naglo zrahlijal ovratnico, katero je imel zadrženo okoli vratu, nakar je z zadošenjem slišal, kako je dete zavekalo.

V tem trenutku so se pojavili zopet na pragu Sir Cecil in njegovi spremljevalci.

"Vrag nam je ušel," je pojasnil Sir Cecil. "Preiskali smo vsak kot v hiši, ne da bi našli sled za njim."

"Nazaj!" je zaklical Rowland. "Ali ne slišite krikov? Ta-le prokleti lopov nam je nakopal na vrat s svojim kričanjem celo kredo lopovov in vratarjev, ki nas bodo raztrgali na kosce, če nas dobe. Davies!" je pripomnil ter poklical svojega služabnika, ki si je dal zdaj opraviti z Woodom, "pusti ga in še ti je koža draga, pojdi z nami v hišo in privleci tudi tisto žensko s sabo. Morda nam utegne ona dati kak podatke."

Davies je takoj ubogal. Prijel je žensko ter jo potegnil za seboj v hišo, v kateri so takoj zapahneli in zabarikadirali vrata. Trenotek zatem je ulica oživala in se razsvetlila od plamenic, ki so jih nosili ljudje, oboženi z vsem mogočim orožjem. Drhal je rjovela in tulila, vmes pa se je slišalo trobentanje rogov. Na mesto je dospel prvi oddelek "Livarjev."

Mr. Wood jim je takoj skočil naproti.

"Hura!" je zaklical ter zamahnil s klobukom. "Rešeni smo!"

"Hm, hm, vi ste rešeni, to je gotovo!" so odgovorili Livarji, škakajoč in rjoveč okoli njega, kakor psi, ki jih spuste lovci z motvoza. "Ampak kje, pri vseh hudičih pa so biriči?"

"Kdo?" je vprašal Wood.

"Biriči!" je odgovoril nekdo.

"Da, biriči!" so zarjoveli ljudje v drhali ter pričeli mahati s svojim orožjem.

Mr. Wood se je začel tresti po vseh telesu. Spoznal je, da je dvignil vihar, ki se bo težko, če sploh poglel. Zdaj ni vedel, kaj naj stori ali kaj naj odgovori in njegova zmeda je še nastala, ko je videl grozeče geste ljudi v drhali.

"Ne razumem vas, gospodje," je končno zajecjal.

"Kaj pravi?" je zatulil neki dolgin.

"Pravi, da nas ne razume," je odvrnila neka ženska.

"Tak molčite!" se je oglasil neki mladi mož, ki je bil tako temne polti, da ga je Wood smatral za mulata. "Saj je jasno, da ne more razumeti našega žargona." Ob teh besedah je stopil k mizarju, ga udaril po ramenih in rekel: "Proketo, kje so biriči? Strela božja, ali ste izgubili svoj jezik? Hudič vas vzemi, saj še ni tako dolgo, ko ste kričali, da sem mislil, da se morate pretrgati!"

"Tiho, Blueskin!" se je tedaj oglasil neki avtoritativen glas takoj za govornikovim hrbtom. "Čakaj, bom jaz izpregovoril z njim besedo."

"Prav, prav, naj Jonatan govori!" se je zaslislalo v drhali nekaj glasov.

Množica je naredila prostor in oni, ki so mu rekli Jonatan, je stopil naprej. Bil je to še mlad, morda dvaindvajset let star mož, ki ni imel sicer ničesar izrednega na sebi, vendar pa je bil osebnost, ki je padala v oči. Njegove oči so bile male in sive in daleč vsakebi, kakor oči lisice. Naloz mu je bil dolg in koničast, prav tako koničasta in naprej štrleča brada, čelo široko in poševno ležeče, zobje pa so se zdele, kakor da mu segajo od uhlja do uhlja. Pod nosom in na bradi je imel rdeče koccine. Oni, ki so ga videli spečega, so trdili, da spi z odprtimi očmi. To je bilo seveda malo verjetno in so hoteli s tem samo reči, da je neprestano čuječ in buden. Toliko je gotovo, da ga je najmanjši šum zbudil. Po velikosti je bil malo pod srednjo mero, pravilno zraščan in imel je več mišic kakor pa mesa.

Ta mož je stopil torej proti Woodu ter ga vprašal z resnim, zapovedujočim glasom, če so osebe, ki so se zatelele v hišo, biriči.

"Ne da bi jaz vedel," je odgovoril mizar, ki se je med tem nekoliko zbral.

"Potemtakem vi niste bili aretirani?"

"Seveda ne," je odvrnil Wood. "Zdelo se mi je tako. Nu, pa nam povejte, zakaj ste zagnali tak krik in vik?"

"Zato, ker je bilo v nevarnosti življenje otroka po osebah, katere ste pravkar imenovali."

"Ha, salamensko dober vzrok!" se je oglasil Blueskin. "Tak zato, ker se je paglavcu zljubilo kričati, se nas je vzdignilo sredi noči iz gorkih postelj! Ha, to je pa že malo preveč!"

"Ali si hočete svojiti privilegije Livarne?" je vprašal Jonatan. "Ali je vaša oseba v nevarnosti?"

"Ne, kar se tiče mojih upnikov," je odvrnil Wood.

"Ali bo plačal pristojbino? Vprašaj ga!" se je spet oglasil Blueskin.

"Ali slišite?" je vprašal Jonatan. "Moji prijatelji bi radi vedeli, če ste pri volji plačati pristojbino kot član stare in spoštovane Bratovščine dolžnikov?"

"Jaz ne dolgujem nikomer novčiča in mojega imena ne bo nikoli na taki sramotni listi," je odgovoril Wood ježno. "Nikakor ne vidim, zakaj naj bi se plačeval zato, ker sem storil svojo dolžnost? Saj sem vam povedal, da bi bil sicer ta otrok umorjen. Imel je že zanko okoli vratu, ko sem pričel klicati na pomoč. Vedel sem, da bi bilo zaman, če bi kričal 'morici', zato sem se zatekel k strategiji."

"Well, gospod, priznati moram, da vam gre kredit do gotove mere," je odgovoril Jonatan ter potlačil smehljaj, "toda, ker ste šli že tako daleč, ne bi bilo napačno, če nekoliko pomislite, kako se boste zopet umeknili nazaj. Kar se mene tiče, ne vem, kako boste to storili, iz vsejši, če plačate pristojbino. Ako niste bili aretirani, nas to ne briga, toda mi smo bili vznemirjeni in zbujeni iz spanja. Kakor ste se sami izrazili, ste v dobrem položaju, kajti mož, ki ni nikomer novčiča dolžan, prav lahko plača in ne bo pogrešal deset guinej."

Ker ni Mr. Wood na to ničesar odgovoril, je orator sredi splošnega aplavza nadaljeval s svojim govorom:

"Morda delam proti svoji avtoriteti, ker zahtevam tako malenkostno vsoto," je dejal Jonatan skromno, "in Mojster Livarne bi vas ne pustil tako dober kup oddod. On bo tukaj vsak trenotek, nakar boste od njega izvedeli, kako in kaj. Toda povem vam, da ima on svoj poseben način postopanja z upornimi ljudmi. On vam morda ne bo dal tako lahkih pogojev, kakor sem vam jih predložil jaz."

"Desetimi guinejam pravite lahki pogoji?" je vzkliknil Wood. "Saj za manjši denar kupim celo Livarno."

"Marsikateri mož je bil srečen, če je mogel plačati dvojno vsoto, da je rešil svojo glavo izpod Livarne sesalke," je rekel Blueskin.

"Čakaj, naj gentleman sam odloči, kakor ve, da je prav," je rekel Jonatan ljudomilo.

"Storite z mano, kakor mislite, da je prav, gospodje," je rekel Wood, "toda za božjo voljo vas prosim, ne prizadenite otroku ničesar! Naj pride nazaj k svoji materi."

"In kdo je njegova mati?" je vprašal Jonatan šepetaje. "Povejte mi po pravici in govorite tiho! Vaša lastna varnost — otrokova varnost je odvisna od vašega odgovora."

Ko je bil Wood tako zaslisevan, je Blueskin opazil nenadoma neko mlado žensko, katere obraz je bil delno zakrit od neke pol-maske. Kljub maski je Blueskin videl, da mora biti ženska lepa. Njena postava je bila do gotove mere zakrita po velikem šalu, ki ga je imela ovitega okoli sebe in deloma potegnjenega preko glave.

Ženska je pristopila k Blueskinu in tiho rekla: "Ali si hočete zaslužiti to-le mošnjo denarja?"

"Za tako stvar sem vedno pri volji," je odvrnil Blueskin, ki si je prizadeval, da bi govoril nežno, pa je bil njegov glas kljub temu podoben mrmanju medveda. "Koliko pa je v njej?"

"V mošnji je zlato, toda dodala bom še prstan."

"Kaj pa naj storim, da si jo zaslužim?" je vprašal Blueskin. "Ali naj komu prerežem vrat, ali naj se morda vržem k vašim nogam, moja draga?"

"Dajte mi tistega otroka," je rekla ženska.

"Aha, že vidim," je rekel Blueskin. "Toda pristopite bliže, sicer naju bodo opazili. Nikar se ne bojte; ne bom vam ničesar storil. Nu, dajte mi zdaj svojo mošnjo. Tako! Zdaj pa še prstan. Sicer nikoli noben izvedenec v takih reči, madame, toda zaupam vam in upam, da ni nič vreden."

"Demant je," je odgovorila ženska. "Zdaj pa otroka!"

"Demant! Tukaj, vzemite otroka!" je rekel Blueskin, se v splošni zmed i sklonil, pobral otroka in ji ga naglo potisnil pod šal. "Tak to da je demant?" je rekel, opazujoč žlahtni kamen na dlani svoje roke. "Prav tako se skoro sveti kakor vaše oči. Ah, moja draga, pozabil sem vas povprašati po imenu. Morda mi boste povedali svoje ime . . . ? Vsi hudiči — je že šla!

Zaman se je oziral okoli sebe. Ženska je izginila.

TRETJE POGLAVJE

Mojster Livarne

Jonatan je zdaj začel šepetaje izpraševati Wooda o motivu, ki je vodil do tega, da so hoteli

tan ter potlačil smehljaj, "toda, ker ste šli že tako daleč, ne bi bilo napačno, če nekoliko pomislite, kako se boste zopet umeknili nazaj. Kar se mene tiče, ne vem, kako boste to storili, iz vsejši, če plačate pristojbino. Ako niste bili aretirani, nas to ne briga, toda mi smo bili vznemirjeni in zbujeni iz spanja. Kakor ste se sami izrazili, ste v dobrem položaju, kajti mož, ki ni nikomer novčiča dolžan, prav lahko plača in ne bo pogrešal deset guinej."

Ker ni Mr. Wood na to ničesar odgovoril, je orator sredi splošnega aplavza nadaljeval s svojim govorom:

"Morda delam proti svoji avtoriteti, ker zahtevam tako malenkostno vsoto," je dejal Jonatan skromno, "in Mojster Livarne bi vas ne pustil tako dober kup oddod. On bo tukaj vsak trenotek, nakar boste od njega izvedeli, kako in kaj. Toda povem vam, da ima on svoj poseben način postopanja z upornimi ljudmi. On vam morda ne bo dal tako lahkih pogojev, kakor sem vam jih predložil jaz."

"Desetimi guinejam pravite lahki pogoji?" je vzkliknil Wood. "Saj za manjši denar kupim celo Livarno."

"Marsikateri mož je bil srečen, če je mogel plačati dvojno vsoto, da je rešil svojo glavo izpod Livarne sesalke," je rekel Blueskin.

"Čakaj, naj gentleman sam odloči, kakor ve, da je prav," je rekel Jonatan ljudomilo.

"Storite z mano, kakor mislite, da je prav, gospodje," je rekel Wood, "toda za božjo voljo vas prosim, ne prizadenite otroku ničesar! Naj pride nazaj k svoji materi."

"In kdo je njegova mati?" je vprašal Jonatan šepetaje. "Povejte mi po pravici in govorite tiho! Vaša lastna varnost — otrokova varnost je odvisna od vašega odgovora."

Ko je bil Wood tako zaslisevan, je Blueskin opazil nenadoma neko mlado žensko, katere obraz je bil delno zakrit od neke pol-maske. Kljub maski je Blueskin videl, da mora biti ženska lepa. Njena postava je bila do gotove mere zakrita po velikem šalu, ki ga je imela ovitega okoli sebe in deloma potegnjenega preko glave.

Ženska je pristopila k Blueskinu in tiho rekla: "Ali si hočete zaslužiti to-le mošnjo denarja?"

"Za tako stvar sem vedno pri volji," je odvrnil Blueskin, ki si je prizadeval, da bi govoril nežno, pa je bil njegov glas kljub temu podoben mrmanju medveda. "Koliko pa je v njej?"

"V mošnji je zlato, toda dodala bom še prstan."

"Kaj pa naj storim, da si jo zaslužim?" je vprašal Blueskin. "Ali naj komu prerežem vrat, ali naj se morda vržem k vašim nogam, moja draga?"

"Dajte mi tistega otroka," je rekla ženska.

"Aha, že vidim," je rekel Blueskin. "Toda pristopite bliže, sicer naju bodo opazili. Nikar se ne bojte; ne bom vam ničesar storil. Nu, dajte mi zdaj svojo mošnjo. Tako! Zdaj pa še prstan. Sicer nikoli noben izvedenec v takih reči, madame, toda zaupam vam in upam, da ni nič vreden."

"Demant je," je odgovorila ženska. "Zdaj pa otroka!"

"Demant! Tukaj, vzemite otroka!" je rekel Blueskin, se v splošni zmed i sklonil, pobral otroka in ji ga naglo potisnil pod šal. "Tak to da je demant?" je rekel, opazujoč žlahtni kamen na dlani svoje roke. "Prav tako se skoro sveti kakor vaše oči. Ah, moja draga, pozabil sem vas povprašati po imenu. Morda mi boste povedali svoje ime . . . ? Vsi hudiči — je že šla!

Zaman se je oziral okoli sebe. Ženska je izginila.

TRETJE POGLAVJE

Mojster Livarne

Jonatan je zdaj začel šepetaje izpraševati Wooda o motivu, ki je vodil do tega, da so hoteli

tan ter potlačil smehljaj, "toda, ker ste šli že tako daleč, ne bi bilo napačno, če nekoliko pomislite, kako se boste zopet umeknili nazaj. Kar se mene tiče, ne vem, kako boste to storili, iz vsejši, če plačate pristojbino. Ako niste bili aretirani, nas to ne briga, toda mi smo bili vznemirjeni in zbujeni iz spanja. Kakor ste se sami izrazili, ste v dobrem položaju, kajti mož, ki ni nikomer novčiča dolžan, prav lahko plača in ne bo pogrešal deset guinej."

Ker ni Mr. Wood na to ničesar odgovoril, je orator sredi splošnega aplavza nadaljeval s svojim govorom:

"Morda delam proti svoji avtoriteti, ker zahtevam tako malenkostno vsoto," je dejal Jonatan skromno, "in Mojster Livarne bi vas ne pustil tako dober kup oddod. On bo tukaj vsak trenotek, nakar boste od njega izvedeli, kako in kaj. Toda povem vam, da ima on svoj poseben način postopanja z upornimi ljudmi. On vam morda ne bo dal tako lahkih pogojev, kakor sem vam jih predložil jaz."

"Desetimi guinejam pravite lahki pogoji?" je vzkliknil Wood. "Saj za manjši denar kupim celo Livarno."

"Marsikateri mož je bil srečen, če je mogel plačati dvojno vsoto, da je rešil svojo glavo izpod Livarne sesalke," je rekel Blueskin.

"Čakaj, naj gentleman sam odloči, kakor ve, da je prav," je rekel Jonatan ljudomilo.

"Storite z mano, kakor mislite, da je prav, gospodje," je rekel Wood, "toda za božjo voljo vas prosim, ne prizadenite otroku ničesar! Naj pride nazaj k svoji materi."

"In kdo je njegova mati?" je vprašal Jonatan šepetaje. "Povejte mi po pravici in govorite tiho! Vaša lastna varnost — otrokova varnost je odvisna od vašega odgovora."

Ko je bil Wood tako zaslisevan, je Blueskin opazil nenadoma neko mlado žensko, katere obraz je bil delno zakrit od neke pol-maske. Kljub maski je Blueskin videl, da mora biti ženska lepa. Njena postava je bila do gotove mere zakrita po velikem šalu, ki ga je imela ovitega okoli sebe in deloma potegnjenega preko glave.

Ženska je pristopila k Blueskinu in tiho rekla: "Ali si hočete zaslužiti to-le mošnjo denarja?"

"Za tako stvar sem vedno pri volji," je odvrnil Blueskin, ki si je prizadeval, da bi govoril nežno, pa je bil njegov glas kljub temu podoben mrmanju medveda. "Koliko pa je v njej?"

"V mošnji je zlato, toda dodala bom še prstan."

"Kaj pa naj storim, da si jo zaslužim?" je vprašal Blueskin. "Ali naj komu prerežem vrat, ali naj se morda vržem k vašim nogam, moja draga?"

"Dajte mi tistega otroka," je rekla ženska.

"Aha, že vidim," je rekel Blueskin. "Toda pristopite bliže, sicer naju bodo opazili. Nikar se ne bojte; ne bom vam ničesar storil. Nu, dajte mi zdaj svojo mošnjo. Tako! Zdaj pa še prstan. Sicer nikoli noben izvedenec v takih reči, madame, toda zaupam vam in upam, da ni nič vreden."

"Demant je," je odgovorila ženska. "Zdaj pa otroka!"

"Demant! Tukaj, vzemite otroka!" je rekel Blueskin, se v splošni zmed i sklonil, pobral otroka in ji ga naglo potisnil pod šal. "Tak to da je demant?" je rekel, opazujoč žlahtni kamen na dlani svoje roke. "Prav tako se skoro sveti kakor vaše oči. Ah, moja draga, pozabil sem vas povprašati po imenu. Morda mi boste povedali svoje ime . . . ? Vsi hudiči — je že šla!

Zaman se je oziral okoli sebe. Ženska je izginila.

TRETJE POGLAVJE

Mojster Livarne

Jonatan je zdaj začel šepetaje izpraševati Wooda o motivu, ki je vodil do tega, da so hoteli

tan ter potlačil smehljaj, "toda, ker ste šli že tako daleč, ne bi bilo napačno, če nekoliko pomislite, kako se boste zopet umeknili nazaj. Kar se mene tiče, ne vem, kako boste to storili, iz vsejši, če plačate pristojbino. Ako niste bili aretirani, nas to ne briga, toda mi smo bili vznemirjeni in zbujeni iz spanja. Kakor ste se sami izrazili, ste v dobrem položaju, kajti mož, ki ni nikomer novčiča dolžan, prav lahko plača in ne bo pogrešal deset guinej."

Ker ni Mr. Wood na to ničesar odgovoril, je orator sredi splošnega aplavza nadaljeval s svojim govorom:

"Morda delam proti svoji avtoriteti, ker zahtevam tako malenkostno vsoto," je dejal Jonatan skromno, "in Mojster Livarne bi vas ne pustil tako dober kup oddod. On bo tukaj vsak trenotek, nakar boste od njega izvedeli, kako in kaj. Toda povem vam, da ima on svoj poseben način postopanja z upornimi ljudmi. On vam morda ne bo dal tako lahkih pogojev, kakor sem vam jih predložil jaz."

"Desetimi guinejam pravite lahki pogoji?" je vzkliknil Wood. "Saj za manjši denar kupim celo Livarno."

"Marsikateri mož je bil srečen, če je mogel plačati dvojno vsoto, da je rešil svojo glavo izpod Livarne sesalke," je rekel Blueskin.

"Čakaj, naj gentleman sam odloči, kakor ve, da je prav," je rekel Jonatan ljudomilo.

"Storite z mano, kakor mislite, da je prav, gospodje," je rekel Wood, "toda za božjo voljo vas prosim, ne prizadenite otroku ničesar! Naj pride nazaj k svoji materi."

"In kdo je njegova mati?" je vprašal Jonatan šepetaje. "Povejte mi po pravici in govorite tiho! Vaša lastna varnost — otrokova varnost je odvisna od vašega odgovora."

Ko je bil Wood tako zaslisevan, je Blueskin opazil nenadoma neko mlado žensko, katere obraz je bil delno zakrit od neke pol-maske. Kljub maski je Blueskin videl, da mora biti ženska lepa. Njena postava je bila do gotove mere zakrita po velikem šalu, ki ga je imela ovitega okoli sebe in deloma potegnjenega preko glave.

Ženska je pristopila k Blueskinu in tiho rekla: "Ali si hočete zaslužiti to-le mošnjo denarja?"

"Za tako stvar sem vedno pri volji," je odvrnil Blueskin, ki si je prizadeval, da bi govoril nežno, pa je bil njegov glas kljub temu podoben mrmanju medveda. "Koliko pa je v njej?"

"V mošnji je zlato, toda dodala bom še prstan."

"Kaj pa naj storim, da si jo zaslužim?" je vprašal Blueskin. "Ali naj komu prerežem vrat, ali naj se morda vržem k vašim nogam, moja draga?"

"Dajte mi tistega otroka," je rekla ženska.

"Aha, že vidim," je rekel Blueskin. "Toda pristopite bliže, sicer naju bodo opazili. Nikar se ne bojte; ne bom vam ničesar storil. Nu,